Primer diumenge - Quaresma

Per DavidG el dl., 04/03/2019 - 00:00

Dt 26,4-10
Rm 10,8-13
Lc 4,1-13

Hem començat a recórrer el primer tram del camí de la Quaresma. Un camí d'aprenentatge on Crist és la inspiració, el referent i l'horitzó.

Després de ser batejat per Joan al Jordà i sentir "Tu ets el meu Fill, l'estimat", l'Esperit condueix Jesús pel desert durant quaranta dies. Al desert, és temptat pel diable. Però també al desert, la Paraula de Déu ressona dins del cor, i esdevé brúixola que evita derives de mort i guia cap a la vida plena.

Amb la primera temptació, després de respondre al diable "no sols de pa viu l'home", Jesús trencaria el seu dejuni per alimentar-se com cal. Ell reconeix implícitament que l'home també viu de pa, encara que no solament. Durant quaranta dies se n'ha estat perquè la seva sensibilitat s'enfoqués exclusivament en Déu. Amb la sensibilitat educada, Jesús donarà glòria al Pare fent el que més convé per a aquest fi.

Seria molt difícil –per no dir impossible- fer aquest aprenentatge a la inversa. Vivint en l'abundància i en la saturació, costa descobrir que Déu és la finalitat darrera del ser humà. Els sentits embotats tendeixen a fer, del que és mitjà, una finalitat, i de Déu, un mitjà més. En canvi, pel camí del dejuni és més senzill reconèixer el que porta a Déu. Sentir fam i set ens disposa a reconèixer el pa de vida i la font que treu la set per sempre.

En la segona temptació, després de respondre al diable "Adora el Senyor, el teu Déu, dóna culte a ell tot sol", Jesús es disposa a gaudir de la Creació amb una nova sensibilitat. No la que es deixa fascinar pel món fins a idolatrar-lo, sinó la que reconeix en ell les llavors del Pare que tot ho ha creat.

I nosaltres? Sabrem estar en el món gaudint-ne sense apropiar-nos-en? Els que vivim en l'abundància, trobarem maneres de partir i repartir el que tenim en favor de les majories necessitades? Sabrem avançar des de l'austeritat fins a assolir el punt on Déu es valgui de cadascú segons la seva crida personal?

Sols en l'equilibri que s'assoleix des del dejuni i l'abstinència, ens deixarem decantar cap al que Déu vol fer per la redempció del món a través nostre.

Havent foragitat el diable per tercera vegada, Jesús serà presència inqüestionable de Déu entre la gent. A partir d'ara podrà haver-se-les amb tot i tothom, arrelat en la llibertat de saber-se Fill de Déu. La de saber que tot és a les seves mans i que Déu vol irrompre allà on passi.

Una vida en Crist com la que se'ns proposa, ens duu a ser les mans, els peus i les paraules del Mestre. N'haurem d'aprendre esquivant la temptació de conquerir poders i abraçant la invitació a desprendre'ns del que no mena a Déu.

Que aquest bonic temps de Quaresma ens dugui a ressuscitar amb Ell.

ETIQUETES
TEMPTACIÓ PA ABSTINÈNCIA DEJUNI